

Ex Animo en Leiderdorps Kamerkorkest voeren 'Die Jahreszeiten' uit in Leidse Pieterskerk

Grote prestatie voor amateurs

Leiden ■ Ex Animo onder leiding van Wim de Ru zet de Pieterskerk in vuur en vlam met 'Die Jahreszeiten' van Joseph Haydn. Niet zonder de grote prestatie van het Leiderdorps Kamerkorkest (LKO) en drie solisten, van wie er twee schitteren.

Sopraan Aylin Sezer met haar briljant kleurrijke (opera)stem, en Berend Eijkhout die een natuurlijk innemend bas/baritonstembre heit, volmaakt geschikt voor oratoria en liedkunst (ik hoor hem al Schuberts 'Winterreise' zingen). Helaas bereikt tenor Jean-Léon Klostermann dit superieure niveau niet. In dit werk uit 1801 treden, naast landlieden en jagers, Simon de pachter op, Hanna zijn dochter en Lukas, een jonge boer. In een reeks sprankelende toonschilderingen gaan lente, zomer, herfst en winter aan ons voorbij. Haydn is helemaal in zijn element, wanneer hij de natuur mag uitbeelden: moegenscherming, zonsopgang, hiet boven de velden, verkoeling in het woud, 'Blitzen und Donner', angst voor dit ontzagwekkende natuurgeweld.

Muziek

'Die Jahreszeiten' door Ex Animo o.l.v. Wim de Ru, met Aylin Sezer (sopraan), Jean-Léon Klostermann (tenor), Berend Eijkhout (bas) en het Leiderdorps Kamerkorkest. Gehoord: 24/11, Pieterskerk, Leiden.

Maar ook liefde, jacht, wijnoogst, het spinnend weefgetouw en knappend haardvuur zijn voor Josephs muzikaal humoristische geest niet te versmaden. Evenwel blijft onder dit alles de ernst nabij. Op 60-jarige leeftijd werkt hij nog aan dit oratorium. Dan komt de winter van het eigen leven in zicht; lijkt hij terug te blikken en te schouwen in dat wat komen gaat. Beide aspecten worden door keur en orkest indrukwekkend belicht. Geesdrift, humor en vrolijkheid worden vertaald in verbluffende klankenweelde. En wie kan daar beter mee omgaan dan Wim de Ru? Twee amateurgezelschappen voluit

Dirigent Wim de Ru.

FOTO: WIM SCHILLINGS

inspireren en richting geven! Dat gaat vanzelfsprekend wel eens een keertje mis. Echter, Ex Animo en LKO zijn voor geen kleinje vervaard, beiden zijn ze muzikaal

uitsstekend getraind. Mooie voorbeelden te over. In de rijk geïnstrumenteerde proloog zet het LKO meteen de toon, genereert de sfeer. Ex Animo zingt dat gewel-

dig uit in een turt 'Ewiget, mächtiger, günger Gott'! Ja, wordt het Mächtiger in een 'forte' zelfs iets over de top; dan wordt zo'n woord even een snijdend zwaard. Lichtevoelig, bijna staccato, danst Ex Animo in de zomer over 'des Lichts und Lebens'; overdondert ons virtueel en één van ziel met Ungewitter, kletterende regen, archaische angst. Weh uns! Lijken koor en orkest enigszins uitgeput in het zwierende dansante 'lasset uns tanzen, haisa hopsa'; violen lopen piepsig uit de pas, de hoer als evenzeer.

Zo indrukwekkend mooi begint dan de winter, iets 'Bachiaans' strijkt over ons heen in een weer onspannen spelend orkest, spinnende en snorrende zangers, 'recht feine' ha ha ha's. Dan trekt De Ru koor en orkest extatisch 'deines Reiches Herrlichkeit' in. En toch ... de allerlaatste momenten ontstaan in de love-story met de stralend zingende Aylin, in de wunderschöne solo van de bas 'Sicht auf die breiten Wiesen hin'

Lidy van der Spek

Bron: Leidsch Dagblad, 27-11-2017